ГӘЗЕТЧИ ӨМРУНЫН АККОРДЛАРЫ

Индӣ јубилеј мәгаләси јазмаг доғдан дүшүр. Сәбәби һеч кәс үчүн кизли дејил: «әлә вәлидән-әлә вәлидән» (бу сөзләрдә јазымын гәһрәманларынын да тез-тез ишләтдији сөзләрдир) нәкәр тәсдиғи уставлијә, әгсаггал нүфузуна мүнасибәт дәјишиб, хидмәтләрә унутмаг мәјли ачланиб, «Кечмишимә күлә атсан, көлчәк сәнин тоз атдыгына тутачаг» кәламы надир һалларда јада дүшүр. Јетмиш илдән бәри ачмаг «әзмәлијинин» гәһрәманларыны» ҝүлә ачыг десәк, вәзифәдә, үзүдә-көзүдә олмалары) тәһрифлијә көјләра галдырдыгымыза, унудуланларын иса дәфә чох унутдуғумуза жәра дејилми ки, тәкрарәнидә бу ғәдәр «ај дәкә» галыб, нечә-нечә лајиғли хадимләрин адыны инди-инди танышмаға башламышыг...

Бәли, јубилејләрин, дөврәдәки тәһрифламаларын вахты кечиб. Анчаг бүтүн өвралыны илә мәтбуата, өлмәтәһсилә бағлы олан, бу јолда, нечә дәфәләр, чанынды-ганыны ғојан бир адамын хидмәтләри онун өзүнә жығындо — јувајлар ғәрәмлә ифадә олунан күндә дә хатырламаса, бәс на вахт јада дүшәчәк!

Сөзүн ғысасы будур ки, бу күн мән Нәсир Мүәллимә һагғында сөһбәт ачмаг истәјирәм. Ахы, бу нәрәһәт әв көркиндә декабрын ондунун журналистикаја фәалијјәтинин алтмыш илинлији тамам олур.

...Иш елә кетмиш ки, Нәсир мүәллим университетдә мәнә дәрс демәјиб, һәмишә итә адәмләрлә дәрс дејиб, бә'зән ғәрибә, бә'зән дә күлүмсәјә чәһрәли Нәсир мүәллимә һәр дәфә рәст кәлдикдә саламлашмасы мәнә әләјәҹәксиз саламлашмасы кими ағырдыг. Амма шүкүр ки, танышлығымыз јох иди. Бу танышлыг 1957-чи илин азәрбајчан Радио Верилишләри Комитәсиндә олду. О заман Нәсир Имаҝулијев комитә сәдринин мүавини, республика Мәдәнијјәт Назирлији коллеҝиясынын үзвү иди. Мән исә дөрдүнчү курс тәләбәси ва радионун штатдәнкәнар мүхбири идим. Биринчи курсдан сон хәбәрдарлыг ишинә ҝәлдијим үчүн ҝәзә верилиләрин редаксијаларында әмәкдашлыг едирдим. Чүнки бизим Нәсир мүәллим кими јаздығы ишин көркүнә, кечәл-күндүзү ишин мәсул вә ҝәрҝүсү олмасы, сөзүн әсил мәнасында јазычы-публисист олмасы, ону тез-тез ишләтдији сөзләрдә (нәкәр, тәсдиғи уставлијә, әгсаггал нүфузуна мүнасибәт дәјишиб, хидмәтләрә унутмаг мәјли ачланиб, «Кечмишимә күлә атсан, көлчәк сәнин тоз атдыгына тутачаг» кәламы надир һалларда јада дүшүр. Јетмиш илдән бәри ачмаг «әзмәлијинин» гәһрәманларыны» ҝүлә ачыг десәк, вәзифәдә, үзүдә-көзүдә олмалары) тәһрифлијә көјләра галдырдыгымыза, унудуланларын иса дәфә чох унутдуғумуза жәра дејилми ки, тәкрарәнидә бу ғәдәр «ај дәкә» галыб, нечә-нечә лајиғли хадимләрин адыны инди-инди танышмаға башламышыг...

Бәли, јубилејләрин, дөврәдәки тәһрифламаларын вахты кечиб. Анчаг бүтүн өвралыны илә мәтбуата, өлмәтәһсилә бағлы олан, бу јолда, нечә дәфәләр, чанынды-ганыны ғојан бир адамын хидмәтләри онун өзүнә жығындо — јувајлар ғәрәмлә ифадә олунан күндә дә хатырламаса, бәс на вахт јада дүшәчәк!

Сөзүн ғысасы будур ки, бу күн мән Нәсир мүәллимә һагғында сөһбәт ачмаг истәјирәм. Ахы, бу нәрәһәт әв көркиндә декабрын ондунда он